

Do boljših učbenikov z dialogom

Založniki so se pripravljani o svojem predlogu ureditve učbeniškega trga še pogajati, minister popustil pri spremembah pravilnika **kanka iveija**

Ljubljana – Ni težava v tem, da založniki služijo, težava je v tem, da si želijo odrezati prevelik kos pogache, je na včerajšnji okrogli mizi o izzivih na področju učbeniške politike – organizirala jo je Trubarjeva hiša literature – vztrajal šolski minister **Igor Lukšič**, ki je prepričan, da večjih težav z učbeniki v Sloveniji ni. »Sploh ne gre za založnike in njihove profite,« mu je žogico vrnil **Miha Kovač**, predsednik odbora za učbenike pri GZS, »najpomembnejše je vprašanje, kako kvalitetne učbenike bodo v prihodnje imeli slovenski otroci«. Po mnenju založnikov se jim namreč slabo piše, če bo minister vztrajal pri svojih nepopustljivih stališčih in nedomišljenih ukrepih. Kljub ostrim tonom v razpravi pa sta obe strani pokazali pripravljenost za nadaljnje iskanje kompromisa.

Založniki so poudarili, da se je mogoče o njihovem predlogu, da bi ministrstvo od založnikov vsako leto učbenike pod določenimi pogoji odkupilo – brez participacije staršev bi državo to stalo 22 milijonov evrov, zdaj jih porabi okoli 3 milijone – še pogajati. Po besedah Mihe Kovača bi lahko razmislili tudi o kombiniranem modelu učbeniških skladov in odkupa. Minister Lukšič pa je – tako ga je bilo razumeti – odstopil od svoje ideje, da bi lahko založniki v potrditev predložili le tiste nove učbenike, za katere bi zavod za šolstvo predhodno ugotovil, da jih potrebujemo. Kot je dejal včeraj, bo strokovna skupina na zavodu

ugotavljala, za katere predmete učbeniki manjkajo (najhuje je zdaj na področju poklicnega šolstva), a to ne pomeni, da ne bodo mogli založniki v potrjevanje predložiti novih učbenikov tudi po svoji presoji. Kako bo »prepričal« založnike, naj pripravljajo tudi učbenike, ki jih potrebujejo le majhne skupine učencev oziroma dijakov, ni povedal, vztrajal pa je, da bo učbenike po novem recenziral strokovnjak, ki ga bodo izbrali na zavodu, plačala pa naj bi ga založba. Lukšič v nasprotju z založniki meni, da je bila ideja, da lahko starši v svetih zavodov vplivajo na izbiro delovnih zvezkov glede na njihovo ceno, dobra. »Tisti, ki jih plačuje, mora imeti vpliv na njihovo ceno,« je dejal.

Miha Kovač je priznal, da so se založniki šolskih gradiv sredi 90. let obnašali skrajno neodgovorno in navijali cene. Toda kasneje se je cena učbenikov – tako naj bi pokazale analize, ki jih je na FF delal študenti – drastično znižala. Znova je tudi poudaril, da ni res, da bi imeli preveč učbenikov. Praksa je pokazala, da pri vsakem predmetu učitelji izbirajo v glavnem med tremi vodilnimi učbeniki. Obžaloval je tudi, da raziskava dr. Janeza Justina o kvaliteti učbenikov ni zajela prav teh, predvidoma najboljših učbenikov.

Tudi včeraj je bilo slišati, da bi predlagani odkup učbenikov državi omogočil, da bi bdela nad kvaliteto, ceno in obsegom učbenikov, saj bi se o vsem tem minister z založniki vsako leto pogajal, učenci pa bi tako kot njihovi vrstniki v Avstriji in še kje dobili na klopi nove učbenike,

in ne bi »eni jedli pomije, drugi pa sveže žemlje« (Kovač). In ne bi se več moglo zgoditi, je dejal **Rok Kvaternik** iz **Rokus Klett**, da učitelji zaradi prepovedi menjave učbenikov pred iztekom roka ne morejo delati z učbenikom fizike, ki je dobil ugledno mednarodno nagrado. A vsakoletni odkup učbenikov se ne zdi najboljša možnost niti ravnatelju ljubljanske OŠ Prežihovega Voranca **Marjanu Gorupu**. »Zahtevati tako veliko denarja za to v sedanjem trenutku je nespodobno«, je dejal. Ravnatelji in učitelji po njegovih besedah nimajo veliko pripomb glede učbenikov, snov v osnovni šoli pa tudi ne zastara tako hitro, da se ne bi mogli učenci iz istih učbenikov učiti vsaj tri leta.

Tudi **Jožica Frigelj** iz Civilne iniciative Kakšno šolo hočemo je menila, da razprava o učbenikih ni tako zelo pomembna, kot se kaže, in poudarila, da ministrstvo podpira v nameri, da na tem področju naredi red. Razprava med starši in učitelji je pokazala, da je učbenikov še vedno preveč, da delovni zvezki ubijajo ustvarjalnost, da so mnogi učbeniki vsebinsko zmedeni in preobloženi ter da je še vedno najpomembnejši učitelj. Minister je k temu dodal, da v waldorfski šoli sploh nimajo učbenikov, pa na preverjanjih znanja dosejajo zelo dobre rezultate. Odzivi staršev na spletni strani pa so tudi pokazali, da nikogar ne skrbi vrnitev v 70. leta, pred čimer svarijo založniki, ker da »takrat sploh ni bilo tako slabo«...

“Sploh ne gre za založnike in njihove dobičke, najpomembnejše je vprašanje, kako kvalitetne učbenike bodo v prihodnje imeli slovenski otroci.”

Marjan Gorup (drugi z leve), ravnatelj ljubljanske osnovne šole Prežihovega Voranca, je ministrstvo za šolstvo in založnike pozval, naj si prisluhnejo in poiščejo konsenz.